

Til lovforslag nr. L 158

Folketinget 2013-14

Skriftlig fremsættelse (18. marts 2014)

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om ansøgninger, anmeldelser, meddelelser, anmodninger og erklæringer til offentlige myndigheder (Overgang til obligatorisk digital selvbetjening for så vidt angår ansøgning om byggetilladelse, ansøgning om forældremyndighed, barnets bopæl, samvær mv., anmodning om separation og skilsmisse, ansøgning om børne- og ægtefællebidrag, ansøgning om lån til beboerindskud, ansøgning om parkeringslicens samt anmodning om attestationer efter CPR-loven mv.)

(Lovforslag nr. L 158)

Lovforslaget er en del af udmøntningen af den fællesoffentlige digitaliseringsstrategi 2011-2015. Digitaliseringsstrategien er udarbejdet i samarbejde med KL og Danske Regioner. Lovforslaget er tillige led i realiseringen af regeringsgrundlagets målsætning om, at 80 pct. af kommunikationen mellem borgere, virksomheder og det offentlige skal foregå digitalt inden udgangen af 2015, og lovforslaget bidrager til realisering af regeringens moderniseringsdagsorden.

Der er tale om tredje fase (bølge 3) af en gradvis indførelse af digital selvbetjening på flere og flere områder i perioden 2012-15. Folketinget har allerede vedtaget lov nr.

558 af 18. juni 2012 (bølge 1) og lov nr. 622 af 12. juni 2013 (bølge 2) om obligatorisk digital selvbetjening for borger. Lovforslaget er udformet efter samme koncept som disse to første samlelove med de mindre justeringer, som enkelte fagområder giver anledning til. Der tages blandt andet hensyn til de særlige vilkår på de sociale ydelsesområder.

Med lovforslaget skal borgere, der kan, benytte de digitale løsninger, som de offentlige myndigheder stiller til rådighed på en række nye områder. Der er blandt andet tale om ansøgning om byggetilladelse, forældremyndighed, anmodning om separation og skilsmisse, ansøgning om lån til beboerindskud, parkeringslicens mv. Enkelte regler retter sig mod såvel borgere som virksomheder.

Lovforslaget er samtidig med til at sikre, at der tages hånd om borgere, der af den ene eller anden årsag ikke kan anvende de digitale selvbetjeningsløsninger. Efter lovforslaget er det den offentlige myndighed, der skal administrere loven og sikre den rette hjælp og vejledning til borgerne, herunder sikre at borgere, der ikke kan digitalt, anvises en anden måde at ansøge mv. på. Det er endvidere myndigheden, der har ansvaret for de selvbetjeningsløsninger, de stiller til rådighed for borgeren.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg hermed anbefale lovforslaget til det Høje Tings velvillige behandling.